

Wie niet actief is op Facebook of Twitter is een dinosaurus, zo lijkt het. Maar nu de sociale netwerksites de wereld hebben veroverd, klinkt ook gemor. Vijf redenen om je account op te zeggen.

Klaar met Facebook

Tekst: Leo van Marrewijk Illustratie: Wilco Willemsen

Ja, het bereik van Facebook is indrukwekkend. En ja, tijdens de Arabische lente speelde het netwerk een prominente rol om her en der wat dictators te verdrijven. En in kleinere kring: wat geweldig dat je via Hyves, Facebook of Schoolbank die verloren gewaande vriend(in) of klasgenoten van de basisschool weer ontmoet. En dat je via een oproep makkelijk mensen kunt mobiliseren om, pak 'm beet, vanavond de kroeg in te duiken, of beter nog: iets voor het goede doel te gaan betekenen.

Maar toch: veel mensen zijn er

Theo van der Kamp

'Mensen komen weer achter de computer vandaan'

wel erg mee bezig. Martin van Grinsven (39) was fervent Facebooker, maar knikkerde onlangs zijn account eruit. „Een verademing,” vindt de Bosschenaar. „Ik was er heel fanatiek in, had 600 vrienden, maar het kostte me vooral erg veel tijd. En ik ergerde me eraan dat er ook persoonlijke vetes worden uitgevochten via Facebook.”

Van Grinsven is niet de enige die de schaduwzijde van social media heeft ontdekt. Nederland telt zo'n 5,3 miljoen Facebook-gebruikers (bron: Socialbakkers). Maar in november bleef het aantal Facebook-adepten voor het eerst sinds tijden stabiel. Op sociale netwerksites wordt dan al geconcludeerd dat de groei eruit is en dat 'we' social media-moe zijn geworden.

Theo van de Kamp van Mediativity is professioneel adviseur op het gebied van media-innovatie en bespeurt ook een 'herbezinning'. „Ik zie een kentering: er is minder activiteit op het gebied van sociale media. Ik denk dan ook dat Facebook beperkt houdbaar is. Daarvoor in de plaats komt weer iets nieuws, of dat nou Google+ is of een opvolger.” Overigens is Nederland niet uniek: in de VS, in Canada en het Verenigd Koninkrijk daalt het aantal Facebook-gebruikers inmiddels. Daar zijn verschillende redenen voor, leggen ervaringsdeskundigen uit.

1 WEG MET DIE SOCIALE DRUK-DRUK-DRUK

Die voormalige collega (was dat nou echt een 'vriend?') die zijn digitale hart bij je uitstort, het complete levensverhaal van je verloren gewaande ex-lover, de noodkreet

van tante Bets om haar vakantiefoto's op Facebook te bekijken of het dringende beroep van je buurman om vooral de petitie 'Help het korhoen' te ondertekenen: nogal wat berichten vragen om een reactie. En ja, je wilt er toch ook gewoon bij horen, ook als 'infobesitas' op de loer ligt. Marieke Oud (23) weet er alles van. Ze was ook gebruiker, zegde haar account drie maanden geleden op en ging vervolgens bloggen over haar Facebook-loze leven. „Iedereen van mijn generatie zit op Facebook, dus wat dat betreft ben ik in mijn omgeving nu een soort melaatse. Ik vond het in het begin ook erg leuk, al die berichtjes en reacties, maar nu ik mijn account heb opgeheven, heb ik het idee dat ik veel meer mijn eigen leven leid. Ik ben minder bezig met wat anderen van me vinden. Het heeft ook een keerzijde: als iemand op z'n Facebook meldt dat hij z'n verjaardag viert, mis ik dat.”

2 GENOEG VAN OVERTREFFENDE TRAP VAN SMALL TALK

Niks mis met een onschuldig

praatje over het weer. Maar waarom melden sommige mensen met droge ogen op hun prikbord dat ze zojuist de vuilniszakken buiten hebben gezet? Of dat zoonlief van acht maanden de broek vol heeft? Of dat het zaterdag is? Op Facebook regeert de overtreffende trap van small talk. Willen we dit allemaal weten? En zo niet, waarom lees je al dat digitale exhibitionisme dan? Natuurlijk kun je personen die dagelijks hun ontbijt op Facebook showen ook 'uitzetten', maar dan mis je dus ook de 'nuttige' berichten (zie punt 5). „Waarom was je niet op m'n bruiloft? Stond toch op m'n Facebook?”

Nog meer in de categorie 'overbodig': in de korte film *Farewell Facebook* (2010) van Joep van Osch zit een hilarische scene tussen hoofdpersoon Joep en zijn vader en moeder. Vader vertelt dat hij ook Facebook heeft uitgeprobeerd, en daarbij heeft aangeklikt dat Joep zijn zoon is. Alleen moet Joep dat op Facebook nog even bevestigen. Moeder volgt het gesprek met stijgende verbijstering, met de angst van iemand die vermoedt dat er straks een dna-test aan te pas moet komen.